

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев2 1629/2021
31.08.2021. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бисерке Живановић, председника већа, Споменке Зарић, Весне Субић, Јелице Бојанић Керкез и Катарине Манојловић Андрић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Милунка Арсић, адвокат из ..., против тужене Републике Србије, Министарства унутрашњих послова, ПУ Нови Пазар, коју заступа Државно правобранилаштво, Одељење у Ужицу, ради исплате, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 12/21 од 18.03.2021. године, у седници одржаној 31.08.2021. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ПРИХВАТА СЕ одлучивање о ревизији тужиоца изјављеној против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 12/21 од 18.03.2021. године, као изузетно дозвољеној.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија тужиоца изјављена против решења Вишег суда у Новом Пазару Гж 12/21 од 18.03.2021. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Сјеници П1 139/18 од 18.12.2020. године, обавезана је тужена да тужиоцу на име трошкова парничног поступка исплати износ од 5.848,00 динара.

Решењем Вишег суда у Новом Пазару Гж 12/21 од 18.03.2021. године, одбијена је као неоснована жалба тужиоца и потврђено првостепено решење.

Против правноснажног решења донетог у другом степену, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се ревизија сматра изузетно дозвољеном применом одредбе члана 404. ЗПП.

Врховни касациони суд је на основу члана 404. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), оценио да нису испуњени услови из ове законске одредбе да би се ревизија сматрала изузетно дозвољеном.

Применом члана 404. став 1. ЗПП, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно

размотрити правна питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права. Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Побијаном одлуком одлучено је о трошковима поступка уз примену одредаба закона који регулишу право странке на накнаду трошкова поступка и њихову висину. Имајући ово у виду, Врховни касациони суд налази да у конкретном случају нису испуњени услови из члана 404. ЗПП за одлучивање о ревизији тужиоца, као изузетно дозвољеној, ради уједначавања судске праксе, новог тумачења права или разматрања правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана везаних за одлучивање о накнади трошкова поступка, на основу чега је и одлучено као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије, у смислу члана 410. став 2. тачка у вези члана 420. став 6. Закона о парничном поступку („Сл. гласник РС“, бр.72/11 и 55/14), Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Када је за изјављивање ревизије меродавна вредност предмета спора, на основу члана 28. став 1. ЗПП, узима се само вредност главног дуга, док се према ставу 2. истог члана, камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и парнични трошкови не узимају у обзир ако не чине главни дуг.

Имајући ово у виду, као и да је у конкретном случају ревизија изјављена против другостепеног решења којим је одлучено о споредном тражењу тужиоца, које не чини његово главно потраживање, то је и ревизија недозвољена.

На основу изнетог, применом члана 413. ЗПП, Врховни касациони суд је одлучио као у ставу другом изреке.

**Председник већа - судија
Бисерка Живановић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић